Bilag.

2.

Til
Folketinget.

Vi undertegnede Beboere af Viborg Bymark, der ikke bo uden for den i Henhold til Loven af 30te December 1858 fastsatte Bygningslinie, tillade os herved i Ærbødighed at andrage det høje Ting om, at der ved den forestaaende Behandling af Forslag angaaende Forandringer i Lovgivningen om Bygningsafgiften tillige foretages den Forandring i den nugældende Lovgivning, at Beboerne af Købstædernes Markjorder uden for Bygningslinien i Henseende til Bygningsafgiftspligten stilles lige med Landkommunernes Beboere.

Viborg Bys Markjorder have en Udstrækning som, saa vidt vides, ingen anden Købstads Markjorder, alene med Undtagelse af Fredericias. Ifølge Ursins Beskrivelse af Stiftsstaden Viborg, Side 36, og Traps statistisk-topografiske Beskrivelse af Kongeriget Danmark, Udgaven 1887, Side 329, indtager Viborg Bymark et Areal af 9,669 Tdr. Land eller $^{14}/_{16}$ Kv.-Mil og er skyldsat for Hartkorn 264 Tdr. 3 Skpr. 2 Fdk. $1^1/_2$ Alb.

Af Markjorderne er en mindre Del inddragen under Byggelinien og har købstadlignende Bebyggelse. Den øvrige langt overvejende Del benyttes udelukkende til Landbrug, idet de nærmest Byen liggende Jorder dribes af Avlsbrugere, som have Bolig i Byen, og de øvrige Jorder, som ere opdyrket Hede, ejes og drives — fraregnet de som Skov beplantede Arealer — dels som Gaardbrug, dels og navnlig som Husmandsbrug. Der findes derhos paa Bymarken 3 Møller, 1 større og 1 mindre Teglværk.

Uagtet Bymarkens Beboere saa godt som udelukkende ere og ernære sig som Landbrugere, betragtes de saavel i kommunal Henseende som i Henseende til Beskatningsforholdene som Købstadborgere, hvilket medfører, at de maa bære alle Købstadborgernes Byrder uden at kunne opnaa de dertil svarende Fordele. Deres Ejendomme ansættes til Bygningsafgift ligesom Købstadejendommene, de bidrage ved Formue- og Lejlighedsskatten til Købstadens Udgifter uden at nyde Fordelen ved Brolægning, Gadebelysning, Kloakledninger, Vandværk o. l.

Ifølge velvillig meddelte Oplysninger fra de vedkommende offentlige Kontorer udredes af Ejendommene uden for Byggelinien aarlig i Bygningsafgift til

Statskassen	1,828 Kr. 06 Øre
i Husskat og Grundskat til Kæmnerkassen	2,829 — 79 —
medens den Bymarkens Beboere uden for Byggelinien paalignede Formue- og Lejlighedsskat udgør for Aaret 1899	4,646 — 55 —

Af Bygningsafgiften vil et mindre Beløb blive at udrede af Møllerne, Teglværkerne, et Skyttehus og mulig enkelte andre Bygninger ogsaa efter Reglerne om Bygningsafgiftspligten i Landkommunerne; men det vil dog formentlig af det foranførte tilstrækkelig fremgaa, at Bymarkens Beboere ere stærkere bebyrdede med Skatter og Afgifter til Stat og Kommune end Landkommunerne, og da Sagen kun er af meget ringe Betydning for Statskassen, tillade vi os at haabe, at det høje Ting vil tage dette vort Andragende under velvillig Overvejelse.